

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 11985

гр. София, 26.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав, в
закрито заседание на 26.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **226** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а от АПК.

Образувано е по подадена молба на 27.02.2026г. от Х. М., в качеството му на процесуален представител на Комисията за защита от дискриминация с искане за изменение на решение № 7454 от 23.02.2026г., постановено по адм. дело № 226/2026 г. на Административен съд София – град (АССГ), в частта му за разноските.

Иска се решението да бъде изменено като адвокатското възнаграждение бъде намалено до размера, посочен в чл.8, ал.2, т. 9 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, а именно на 766, 94 евро / седемстотин шестдесет и шест евро и деветдесет и четири цента/ или 1500 /хиляда и петстотин/ лева. Излага аргументи за липса на фактическа и правна сложност, както и липсата на явяване на адвоката и страната в съдебното заседание.

От ответника по искането за изменение на решението е постъпил писмен отговор, в който моли искането да бъде оставено без уважение, като неоснователно. Посочва, че отклонението в претендираното адвокатско възнаграждение е 13, 4 % от ориентировъчния размер по Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, както и че разликата до претендираните 2040 лв. / 1043,04 евро/ се изразява в начисляване на 340 лв. /173, 84 евро/ данък добавена стойност. Посочва брой на писмените документи изготвени по делото, както и че неявяването му на 09.02.2026г. неправилно е възприето от КЗД, че е без уважителни причини.

От заинтересованите страни УНСС, представляван от Ректора, от доц. д-р И. Б., в качеството си на ръководител на КАТЕДРА "ИКОНОМИКС " в УНСС и от Професор д-р Д. Д. в качеството си на ректор на УНСС, не са постъпили становища по искането за изменение на решението.

За да се произнесе по искането, настоящият съдебен състав, взе предвид следното:

Направеното от процесуалния представител на Комисията за защита от дискриминация искане за изменение на решението на АССГ в частта за разноските е допустимо, тъй като е подадено в предвидения по чл. 176а, ал. 1 от АПК срок.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

С решението, чието изменение се иска Административен съд София – град е отменил по жалба от

главен асистент д-р Б. Х. И. чрез адв. Доцент А. А. Решение № 372/24.11.2025г. на Комисията за защита от дискриминация по преписка № 158/2024г. на петчленен разширен заседателен състав и е върнал делото като преписка на Комисията за защита от дискриминация за изпълнение на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона. С отделен диспозитив е осъдил Комисията за защита от дискриминация да заплати на Б. Х. И. сумата 1043,04 /хиляда и четиридесет и три евро и четири цента/ евро или 2040 / две хиляди четиридесет/ лева разноски по делото.

В случая съдът намира, че не са налице основания за изменение на решението в частта на присъдените на Б. Х. И. разноски. Приложима е разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК във вр. с чл. 144 АПК. За да се присъди адвокатско възнаграждение в по-нисък размер от заплатеното, насрещната страна следва да направи мотивирано възражение за прекомерност най-късно до приключване на устните състезания, т. е. в плодоариите на страните по съществото на спора. От страна на ответника не е направено своевременно възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Размерът му е близък до минималния размер определен, в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Разпоредбата на чл. 176а, ал. 1 (Нов – ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 5.08.2025 г.) предвижда, че в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо – в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Така цитираната разпоредба не се различава от разпоредбата на чл. 248 от ГПК, която по силата на препращащата норма на чл. 144 от АПК намираще приложение в административния процес. В това производство съдът разполага с правомощието да измени или допълни постановеното решение или определение в частта му за разноските, но само когато при направено искане е допуснал грешка или пропуск да ги присъди. В случая това не е налице, поради което искането е неоснователно.

При преценката на настоящото искане съдът съобразява обстоятелството, че в производството пред АССГ възражение за прекомерност от жалбоподателя не е било направено. Поради липсата на направено възражение в тази насока не е налице и основание за намаляването му, доколкото съобразно чл. 78, ал. 5 от ГПК намаляването на възнаграждението за адвокатска услуга, дължимо като разноски, може да се осъществи единствено ако съдът е бил сезиран с такова искане от страна в процеса до приключване на устните състезания, но не и служебно.

В тази връзка правото на КЗД да направи възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение е преклудирано и направено такова едва с молбата за изменение на решението не следва да се вземе предвид.

Горните обстоятелства обосновават извод за неоснователност на искането.

По изложените съображения и на основание чл. 176а, ал. 3 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Х. М., в качеството му на процесуален представител на Комисията за защита от дискриминация за изменение на решение № 7454 от 23.02.2026г., постановено по адм. дело №226/2026 г. на Административен съд София – град, в частта му за разноските.

На основание чл.176а, ал.3, изр.второ от АПК определението може да се обжалва по реда, по който подлежи на обжалване решението.

СЪДИЯ